



BRATR CADFAEL

ELLIS PETERS

Neobyčejný
benediktin



LEGENDÁRNÍ
HISTORICKÁ DETEKTIVKA

Neobyčejný
benediktin



KNIHY ELLIS PETERS
V NAKLADATELSTVÍ MYSTERY PRESS

Bratr Cadfael

Zázrak svaté Winifredy
Splátka růží
Poustevník z Eytonského lesa
Zpověď bratra Haluina
Kacířův učeň
Hrnčířovo pole
Příchod Dánů
Svatý zloděj
Pokání bratra Cadfaela
Neobyčejný benediktin

Připravujeme

Jeden mrtvý navíc
Mnišská kápe

BRATR CADFAEL

ELLIS PETERS

Neobyčejný
benediktin
advent bratra Cadfaela



PŘELOŽILA
STANISLAVA
POŠUSTOVÁ-MENŠÍKOVÁ



MYSTERY PRESS

2023

Tato kniha je beletristické dílo. Jména, postavy, organizace, místa a události v ní uvedené jsou buď výplodem autorovy představivosti, nebo jsou použity ve fiktivním kontextu.

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, zálohována ani šířena v jakékoli podobě a jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu nakladatele.

Copyright © Ellis Peters, 1988

Translation © Stanislava Pošustová-Menšíková, 2004

Cover Illustration © Lubomír Kupčák, 2023

Cover Art © Lukáš Tuma, 2023

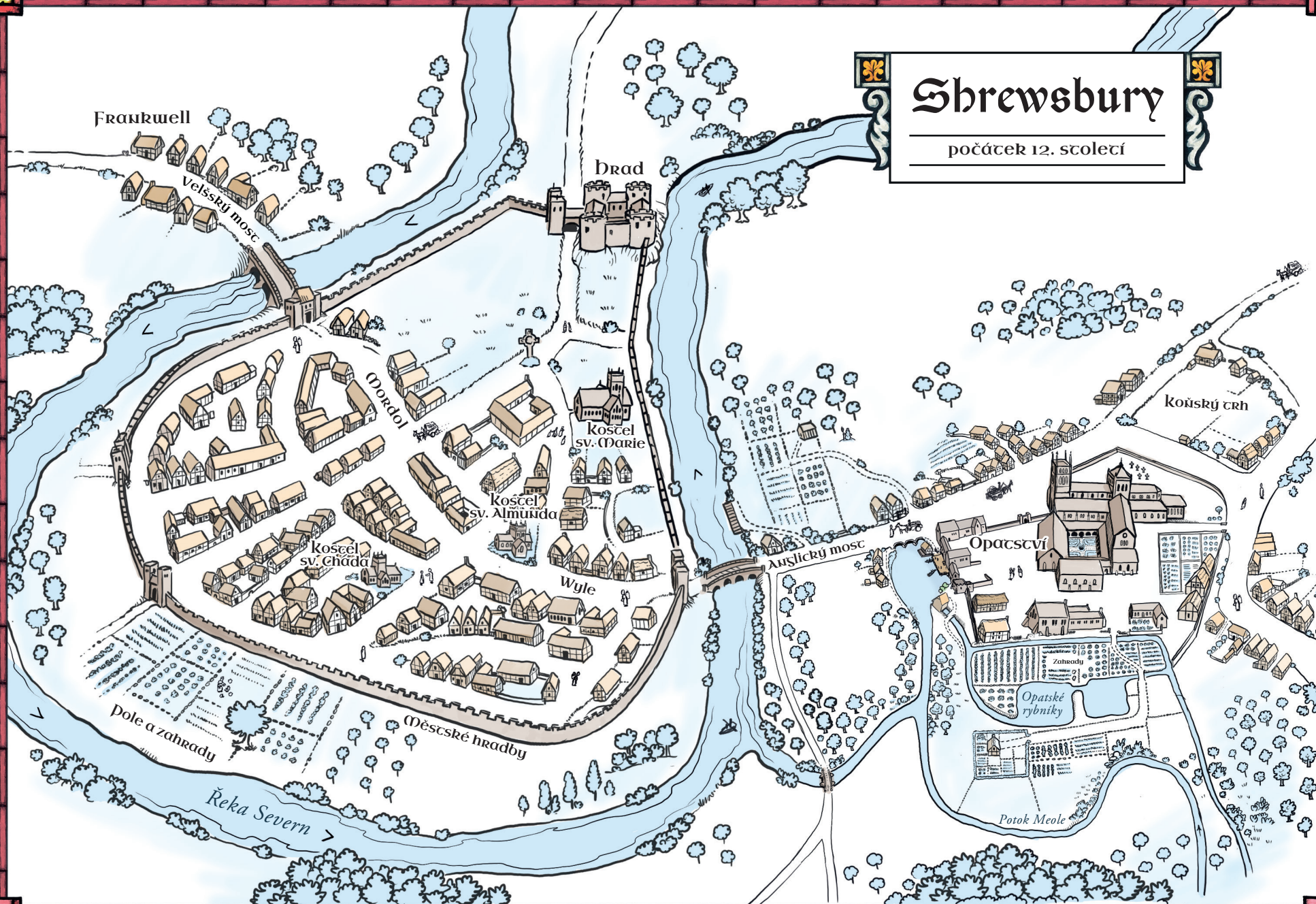
Maps © Jana Šouflová, 2023

Czech Edition © Mystery Press, Praha 2023

ISBN 978-80-7588-550-0 (pdf)

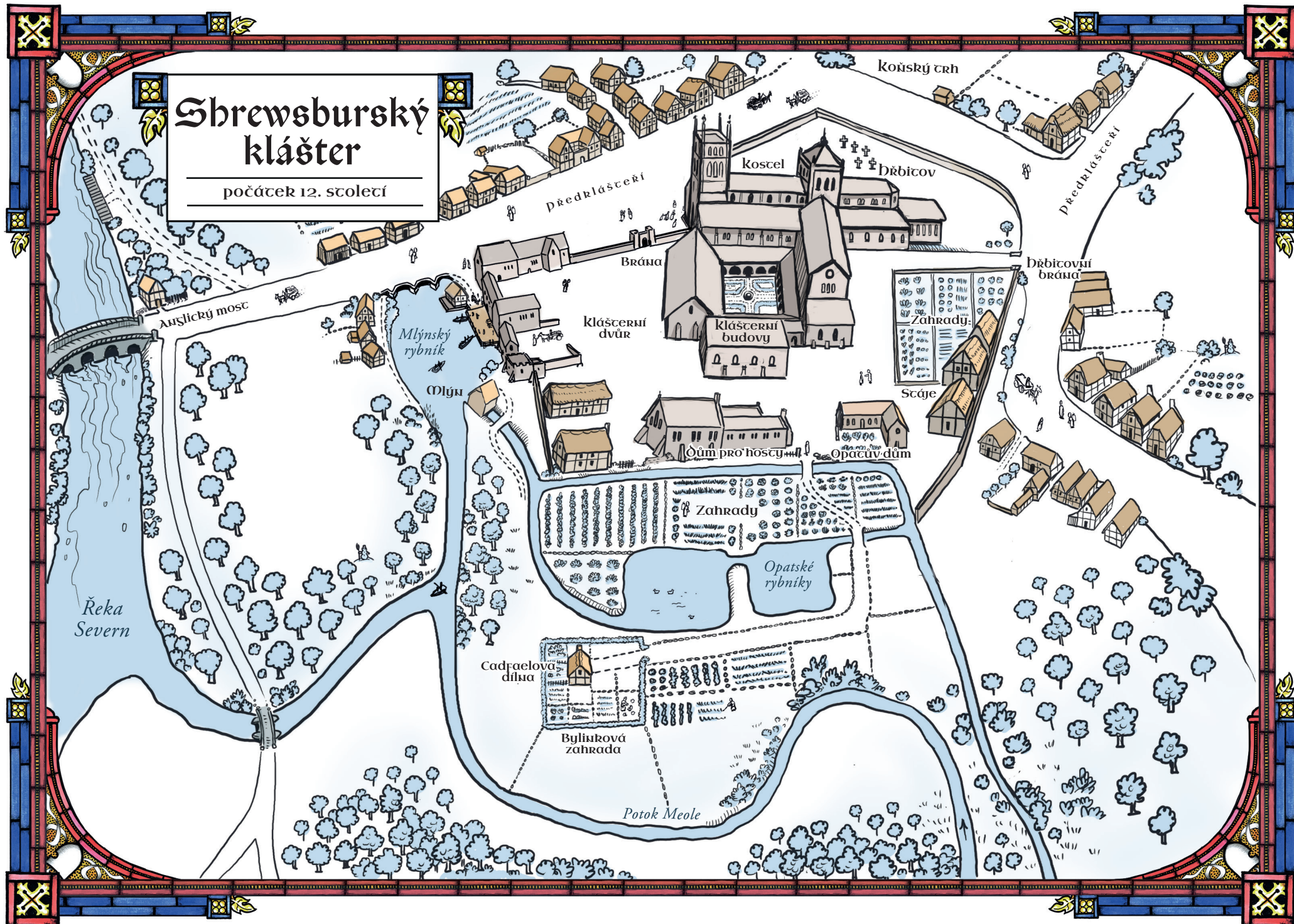
Shrewsbury

počátek 12. století



Shrewsburský klášter

počátek 12. století



Úvod

Bratr Cadfael se zrodil náhle a nečekaně, když mu již táhlo na šedesátku, zralý, zkušený, plně vyzbrojený a sedmnáct let tonzurovaný. Vynořil se jako potřebný protagonista, když mě napadlo načerpat zápletku detektivního příběhu ze skutečných dějin shrewsburského opatství ve dvanáctém století a potřebovala jsem středověkou obdobu detektiva, pozorovatele a služebníka spravedlnosti v jádru dění. Neměla jsem v tu chvíli tušení, co vypouštím do světa, ani jak náročnému učiteli se podřizuji. Ani jsem nepomyslela na sérii knih o něm, vlastně jsem hned potom napsala soudobý detektivní příběh, a do dvanáctého století a do Shrewsbury jsem se vrátila, až když jsem nemohla odolat pokušení napsat další knihu na obléhání Shrewsbury a masakru posádky králem Štěpánem, což následovalo nedlouho po převorově výpravě do Walesu, z níž hodlal přivést pro své opatství ostatky svaté Winifred. Od té doby se bratr Cadfael pěkně rozběhl a už se nedal zastavit.

Protože děj první knihy se téměř celý odehrával ve Walesu a i v dalších knihách se volně pohyboval sem tam přes hranici – jako odjakživa celá historie Shrewsbury –, Cadfael musel být Velšan a musel tam být jako doma. Vybrala jsem mu velmi vzácné jméno, jež se mi ve velšských dějinách podařilo objevit jen jednou, a i tehdy mizí vzápětí poté, co bylo uděleno při křtu. Svatý Cadog, současník a sok svatého Davida, mocný světec v Glamorganu, byl ve skutečnosti pokřtěn Cadfael, ale zdá se, že od té doby byl vždy „běžně znám“ jako Cadog, jak praví Sir John Lloyd. Připadalo mi, že jméno, pro něž světec neměl použití a jež se, pokud vím, nikde jinde nevyskytuje, je přesně to pravé pro mého hrdinu. Rozhodně nemělo naznačovat, že by byl nějaký světec, ačkoli svatý Cadog, když byl uražen, podle všeho dovedl jednat stejně nemilosrdně a surově jako všichni jemu podobní, aspoň v pověstech. Můj mnich musel mít rozsáhlé zkušenosti ze světa a nevyčerpatelnou zásobu rezignované shovívavosti s lidským druhem. O jeho křížácké a námořnické minulosti, plné nadšení i rozčarování, padaly zmínky od počátku. Teprve později začali čtenáři uvažovat a vyptávat se na jeho dřívější tulácký život, a proč se vlastně stal mnichem.

Chtěla jsem udržet kontinuitu, a tak jsem se nemínila vracet v čase a psát knihu o jeho křížáckých dnech. Celá sekvence románů totiž soustavně pokračuje od jedné roční doby k další, od roku k roku, ve stálém napětí, jež jsem nechtěla narušit. Když se však naskytla příležitost ohlédnout se nazpátek prostřednictvím povídky a vrhnout světlo na jeho povolání k duchovnímu životu, ráda jsem ji využila.

Zde tedy je, ne konvertita, protože tady o konverzi nejde. Ve věku poměrně nekomplikované víry, ještě neobtěžené a ne-

trýzněné nenávistnými rozkoly, sektami a politiky, byl Cadfael vždy nepochybujícím věřícím. Cestou do Woodstocku prostě přijme vnitřní zjevení, že život, který do té doby vedl, činorodý, stěhovavý a často plný násilí, dospěl k přirozenému konci, a nyní má před sebou novou potřebu a jinou výzvu.

V Indii není ničím neznámým, že muž, který míval velkou moc a bohatství, když dosáhne určitého věku – jehož příchod nepozná podle dat a období, ale vnitřní jistotou –, všechno odhodí, oblékne žluté roucho sannjásího a odejde jen se žebráckou miskou, zároveň do světa a ze světa.

Vezmeme-li v úvahu rozdíl v klimatu a tradicích, mezi šafránovým rouchem a objemnou černou kutnou, mezi samotářem, jemůž jako klášter slouží pustina, a zdí, náhle uzavírající a objímající poutníka, který zcestoval půl světa, něco takového činí Cadfael, když vstoupí do řádu svatého Benedikta, do opatství svatého Petra a Pavla v Shrewsbury.

Od té doby příležitostně a z důvodů, jež cítí jako dobré, možná porušuje řád. Nikdy se však neproviní proti Řádu a nikdy jej neopustí.

Ellis Peters, 1988

Světlo na cestě do Woodstocku

Králův dvůr tenkrát v pozdním podzimu roku 1120 nespěchal s návratem do Anglie, přestože boje, v poslední fázi poněkud těkavé, dávno skončily a vynucený mír byl zpečetěn královským sňatkem. Král Jindřich úspěšně ukončil šestnáct let trpělivého, vychytralého, neúnavného pletichaření, válčení a zákulisního zasahování a nyní se mohl spokojeně posadit a odpočívat nejen jako pán Anglie, ale i Normandie. To, co Dobyvateľ neuvážene rozdělil mezi své dva starší syny, nyní opět spojil a připoutal k sobě ten nejmladší. Někteří naznačovali, že jeho ruka měla co dočinění s odstraněním obou bratrů; jednoho narychlo zahrabali pod věží ve Winchesteru, kdežto druhý byl nyní uvězněn v Devizes a nebylo pravděpodobné, že ho svět ještě někdy spatří.

Dvůr si mohl snadno dovolit užívat vítězství, zatímco Jindřich pečlivě urovnával poslední drobnosti, jež bylo ještě třeba zabezpečit. Jeho loďstvo se však již v Barfleuru připravovalo na cestu zpátky do Anglie, a do konce měsíce bude král doma.